

Нажаль, все таки залишається все більше недоліків, які у майбутньому породжують лише проблемні моменти: порушення прав, зловживання правами та інше. Центральне місце у нормах ЦК України, які регулюють сферу розпорядження майновими правами інтелектуальної власності, займає глава 75 яка іменується як «Розпорядження майновими правами інтелектуальної власності». Хоча глава і містить таку назву, проте сфера її застосування досить таки вузька і в її підпорядкуванні знаходяться лише договірні зобов'язання. Таке обмежене тлумачення, автоматично не регулює інші способи розпорядження майновими правами інтелектуальної власності.

Отже, сьогодні необхідне глибоке і повноцінне дослідження правомочності розпорядження майновими правами інтелектуальної власності, починаючи від загальних понять і завершуючи основними способами розпорядження. Лише комплексне дослідження проблеми дасть змогу виробити досконалі норми законодавства, які забезпечать повноцінну охорону прав володільців об'єктів права інтелектуальної власності.

ПРОБЛЕМИ РЕЄСТРАЦІЇ ДОГОВОРУ КОМЕРЦІЙНОЇ КОНЦЕСІЇ

Романенко І.В., студент магістратури ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін ННІПП НАВС Марченко В.Б.

Відносини комерційної концесії в Україні набули досить великого поширення в практиці підприємницької діяльності. Важливою ознакою цих відносин є передача комерційного досвіду й надання прав на використання об'єктів інтелектуальної власності, в першу чергу засобів індивідуалізації.

Договір комерційної концесії укладається у письмовій формі. У разі недодержання письмової форми договору він є нікчемним. До того ж, якщо для сторін договір комерційної концесії є дійсним з моменту укладення у письмовій формі, то у відносинах з третіми особами сторони мають право посилатись на договір лише з моменту його державної реєстрації.

Подібна конструкція, що для сторін договір набуває чинності з моменту підписання, а для третіх осіб - з моменту державної реєстрації, раніше застосовувалась до ліцензійних договорів. Однак, якщо реєстрацію ліцензійного договору здійснює державний департамент інтелектуальної власності, то договір комерційної концесії підлягає реєстрації органом, який здійснив реєстрацію правоволодільця. Якщо правоволодільець зареєстрований в іноземній державі, реєстрація договору комерційної концесії здійснюється органом, який здійснив реєстрацію користувача.

Згідно ст. 210 Цивільного кодексу України правочин підлягає державній реєстрації у випадках встановлених законом. Перелік органів, які проводять цю реєстрацію, а також порядок проведення відповідних реєстрів встановлюються законом. Однак до цього часу відповідний закон не прийнятий.

Частина 2 статті 1118 Цивільного кодексу України передбачає, що договір комерційної концесії підлягає державній реєстрації органом, який здійснив державну реєстрацію.

Ст. 5 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців» реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців здійснюють державні реєстратори.

Однак, реєстрацію договорів комерційної концесії вони не здійснюють як через відсутність законодавчого врегулювання цієї процедури, так і по тій причині, що до їх компетенції не віднесено реєстрацію договорів комерційної концесії, змін внесених до таких договорів, а також їх розірвання, та й доцільність покладення на них таких функцій викликає сумніви.

Правильність цієї позиції підтверджується тим, що зважаючи на зміст ч.2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Багато науковців взагалі дотримуються позиції скасування державної реєстрації договору комерційної концесії як такої. Як приклад наводяться такі розвинені в правовому та економічному аспектах країни, як Канада, Великобританія, Німеччина, Італія, Японія, в законодавстві яких вимога обов'язкової державної реєстрації договору комерційної концесії взагалі відсутня.

Для того, щоб вірно визначити позицію щодо доцільності державної реєстрації договору комерційної концесії, потрібно з'ясувати загалом мету такої реєстрації. Для відносин з використанням об'єктів інтелектуальної власності дана реєстрація є доказом того, що продукція, яка випускається користувачем не є контрафактною, а сам її виробник має право її випускати, пропонувати до продажу, продавати, рекламувати.

Отже, відсутність однозначної позиції щодо вирішення проблеми державної реєстрації договору комерційної концесії негативно впливає на законотворчу діяльність та на реалізацію суб'єктами господарювання своїх прав.

На нашу думку, необхідно у законодавстві чітко передбачити орган, який би здійснював державну реєстрацію договорів комерційної концесії, оскільки відсутність реєстрації договору позбавляє сторони права в разі спору посилатися на цей договір.

ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖУ В СИСТЕМІ ДОГОВОРІВ

Пухирь О.Л., слухач Кіровоградського відділення ННІЗН НАВС
Науковий керівник: к.ю.н., с.н.с., професор кафедри цивільного права і процесу НАВС Лов'як О.О.

Договірні зв'язки в економічному середовищі України встановлюють взаємні зобов'язання між транспортними підприємствами і їх клієнтурою по перевезенню вантажів, пасажирів, багажу (вантажобагажу) тощо.

Договори в главі 64 ЦК України опосередковують відносини з перевезення вантажу, пасажирів, багажу й пошти.